

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența regulamentului U.E. nr. 679/2016

Cod ECLI ECLI:RO:TBCLJ:2022:019.001219
Dosar nr. 5157/117/2021

R O M Â N I A

TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE CONFLICTE DE
MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILA Nr. 1219/2022
Ședința publică din data de 05 Mai 2022
Completul compus din:
PREȘEDINTE Maria-Francesca Bujor
Grefier Gabriela Bianca Pintican

Pe rol se afla judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta IONESCU MIHAELA-ILEANA în contradictoriu cu pârâții SENATUL UNIVERSITĂȚII DE MEDICINA SI FARMACIE IULIU HAȚIEGANU CLUJ-NAPOCA, UNIVERSITATEA DE MEDICINA ȘI FARMACIE IULIU HAȚIEGANU CLUJ-NAPOCA, având ca obiect anulare act administrativ.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 07.04.2022 fiind consemnate în ședința publică de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, în temeiul art. 396 N.C.P.C., a amânat pronunțarea pentru data de 21.04.2022 și pentru azi, 05.05.2022.

INSTANȚA

Prin acțiunea înregistrată sub umărul de mai sus pe rolul Tribunalului Cluj reclamanta IONESCU MIHAELA-ILEANA a chemat în judecată pârâții **SENATUL UNIVERSITĂȚII DE MEDICINA SI FARMACIE „IULIU HATIEGANU” CLUJ-NAPOCA și UNIVERSITATEA DE MEDICINA SI FARMACIE „IULIU HATIECANU” CLUJNAPOCA** solicitând anularea Hotărârii nr.8/23.09.2021 privind aprobarea modului de desfășurarea a activității didactice la toate programele de studiu pentru semestrul I, an universitar 2021-2022 cu participare la scenariul 2 (Ordinul comun M.E. și M.S. nr.518W1756P2021) cu prezenta fizica și online, în funcție de specificul programelor de studiu, de infrastructura și de condițiile epidemiologice și a Planului de măsuri pentru organizarea activității în cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Iuliu Hatieganu” Cluj-Napoca, în comisii de siguranță epidemiologică pentru prevenirea îmbolnavirilor cu virusul SARS-CoV-2, conform Anexei 1, respectiv în ceea ce privește conditionarea participării la activitățile didactice desfășurate în UMF (cursuri, lucrări practice etc) de : Dovada vaccinării împotriva virusului SARS-CoV-2 și au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare; Rezultatul negativ al unui test RT•PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 nu mai vechi de 72 ore; Rezultatul negativ certificate al unui test

antigen rapid pentru infectia cu virusul SARS-CoV 2 nu mai vechi de 48 ore; Dovada ca se afla in perioada cuprinsa intre a 15-a zi si a 180-a zi ulteriorara confirmarii infectarii cu SARS-CoV-2, solicită cheltuieli de judecata.

În susținerea cererii arată că prin Hotărârea nr. 8/23.09.2021 art.1 coroborat cu Anexa 1. se impune conditionarea participării la activitățile didactice în funcție de : dovada vaccinării împotriva virusului SARS-CoV-2 și au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare; rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infectia cu virusul SARS-CoV-2 nu mai vechi de 72 ore; rezultatul negativ certificate al unui test antigen rapid pentru infectia cu virusul SARS-CoV 2 nu mai vechi de 48 ore; dovada ca se afla in perioada curinsa intre a 15-a zi si a 180-a zi ulteriorara confirmarii infectării .

A formulat plângere prealabilă în data de 21.10.2021 prin care am solicitat revocarea acestei hotărâri.

Prin adresa nr 32136/17.11.2021 s-a respins solicitarea, sens în care a introdus prezenta cerere de chemare în judecată.

A arătat reclamanta că actul administrativ contestat a fost adoptat cu încălcarea prevederilor normative care instituie funcționarea Senatului Universității de Medicina și Farmacie „Iuliu Hatieganu” Cluj-Napoca (UMF) și prerogativele sale. În egală măsură, hotărârea este complet nemotivată și nu conține nicio referire la o minimă bază factuală care să susțină măsurile adoptate, ceea ce conduce, în egală măsură, în mod expres la nelegalitatea acesteia.

Astfel, conform Titlului IV privind Regulamentul de Organizare și Funcționare a Senatului (COD 21-0-03•ROS), art.10 din Regulament Senatul lucrează în ședințe ordinare, lunare, și extraordinare. Cvorumul necesar pentru ședințe este de 2/3 din numărul membrilor. Convocarea Senatului este realizată de rectorul universității sau de președintele Senatului, cu cel puțin 5 zile înainte de ședința, în mod individual. Convocarea Senatului se poate face și la cererea a cel puțin o treime din membrii Senatului universitar.

Potrivit art.11 din Regulament dezbaterile și hotărârile Senatului se consemnează în procese-verbale semnate de președintele Senatului. Procesele verbale sunt redactate și arhivate de personalul secretarial al Senatului și sunt avizate din punct de vedere al legalității de către biroul juridic, totodată, o hotărâre este adoptată dacă întrunește majoritatea simplă din numărul voturilor valabil exprimate de cei prezenți, în condițiile întrunirii cvorumului.

Din conținutul celor două texte normative sus evocate rezultă că ședințele de Senat se desfășoară în prezenta membrilor Senatului, iar nu on line, așa cum s-a procedat în data de 23.09.2021.

Singurul caz care a fost reglementat la nivelul UMF privind desfășurarea ședințelor Senatului on line a fost cel prevăzut de Hotărârea de Senat nr.5/09.2020.

Prin Hotărârea nr.5 din 09.04.2020 s-a aprobat procedura de desfășurare on-line a activității structurilor de conducere a UMF conform Anexei Z

În Anexa 2 la art.4 se specifică foarte clar că pe perioada stării de urgență activitatea structurilor de conducere a UMF și cele la nivelul facultăților se desfășoară on line pe platforma Microsoft Teams din pachetul Office 365.

Raportat la cele de mai sus rezultă cu puterea evidentei că doar pe perioada stării de urgență activitatea structurilor de conducere din cadrul UMF, deci și ale Senatului, se pot desfășura on line.

Cum Starea de urgență instituită la data de 16 martie 2020 prin Decretul nr.196 a încetat la data de 14 mai 2020 hotărârile Senatului ulterioare datei de 14 mai 2020 trebuiau adoptate cu respectarea Regulamentului în vigoare, respectiv așa cum este prevăzut în Carta Universității de Medicina și Farmacie „Iuliu Hatieganu” Cluj- Napoca, Titlul IV, Regulament de Organizare și Funcționarea Senatului (COD 21-003-ROS pag.57-63), ultima modificare a Cartei datând din data de 26.03.2019.

Actul administrativ al cărei anulare o solicităm ar fi fost adoptat de către Senatul UMF în cadrul ședinței on line din data de 23.09. 2021- acest aspect fiind confirmat prin răspunsul la memoriul care reprezintă răspunsul la plângerea prealabilă, sens în care

solicităm instanței de judecată. înregistrarea audio-video a sedintei în care s-a adoptat acest act în temeiul art 293 CPC.

Asa cum a aratat, în temeiul art.10 din Regulament, Senatul lucreaza în sedinte ordinare, lunare, și extraordinare. Cvorumul necesar pentru sedinte este de 2/3. Convocarea Senatului este realizat de rectorul universitatii sau de presedintele Senatului, cu cei puțin 5 zile înainte de sedinta, în mod individual. Convocarea Senatului se poate face și la cererea a cel puțin o treime din membrii Senatului universitar fiind necesar a se face dovada modalitatii de convocare individual.

Totodata, art 10 al.5 din Regulament dispune nu doar efectuarea convocării, dar și informatii privind documentele ce urmeaza a fi transmise în format electronic și care vor fi dezbătute în cadrul sedintei — este necesar a se face dovada comunicării cu toți senatorii a documentelor din ordinea de zi.

Conform art 10 al.2 din Regulament - cvorumul este de 2/3 din totalul membrilor Senatului, urmând a se verifica, conform art 11 al.1 din Regulament, procesul verbal de sedinta - cu mentionarea nominală a tuturor membrilor prezenti, aceasta întrucât senatorii au obligatia de a participa la sedinte, lipsa fiind necesar a fi justificată de către senatori, având în vedere ca potrivit disp. art.12 din Regulament membrii Senatului care absenteaza nejustificat la mai mult de 3 sedinte pot fi revocati.

Este necesar a se verifica modalitatea de adoptare a prezentei hotărâri în acord cu prevederile art.11 al.3 din Regulament, fiind necesară majoritate simpla din numarul voturilor valabil exprimate de cei prezentei, în conditiile întrunirii cvorumului.

Intrucât Hotararea nr. 23.09.2021 a fost adoptată on line, situatia votului trebuie verificata prin extrasul de pe platforma utilizată în acest sens, în acord cu prevederile mentionate, fiind necesară înregistrarea audio-video a sedintei în care s-a adoptat acest act și depunerea procesului verbal prevăzut de art 11 al.1 din Regulament.

Se impune verificarea legalității procedurii de sesizare a Senatului în vederea luarii unei hotărâri. Conform art.10 al.3 din Regulament , aceasta poate fi de catre Rector sau Presedintele Senatului ori, conform art.10 al.4 din Regulament, convocarea Senatului se poate face și la cererea a cel puțin o treime din membrii Senatului.

Solicită a se avea în vedere faptul că nu se indica, în concret, nici un temei legal care a permis părților defășurarea on-line a sedintei în care a fost adoptat actul normativ a cărui anulare o solicită.

Motivarea actului administrativ presupune indicarea în cuprinsul acestuia a temeiurilor de fapt și de drept pentru care se adoptă o anumită măsură. Deși nu există dispoziții legale exprese cu privire la forma în care trebuie emise actele administrative, atât în doctrină cât și în practica instanței supreme s-a reținut, în mod constant, că motivarea reprezintă o obligație generală, constituțională, aplicabilă oricărui act administrativ. Ea este o condiție de legalitate externă a actului, care face obiectul unei aprecieri în concretă, după natura acestuia și contextul adoptării sale. Obiectivul său este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului autorității emitente a actului.

Motivarea urmărește o dublă finalitate. În primul rând, ea îndeplinește o funcție de transparență a procedurilor administrative în profitul cetățenilor care vor putea astfel să verifice dacă actul este sau nu întemeiat, iar în al doilea rând, ea permite instanței de contencios administrativ să exercite controlul de legalitate asupra actelor administrative, Jurisprudența este așadar clară și constantă sub acest aspect.

Mai mult, autoritatea publică este obligată a indica în cuprinsul actului administrativ care sunt faptele concrete care au determinat luarea măsurii. Indicarea în cuprinsul răspunsului la memoriul reclamantei a principiilor autonomiei universitare nu suplinese necesitatea îndeplinirii acestei conditii. Autonomia universitară dă dreptul universităților să își stabilească organizarea și funcționarea proprie, dar în acord cu prevederile normative în vigoare și cu respectarea întru totul a legislației incidente. Or, în conditiile în care a fost adoptata prezenta hotărâre, autonomia universitară a permis UMF să comită un veritabil abuz de drept, în afara oricărui cadru legal, cu încălcarea inclusiv a propriului Regulament.

Este absolut de neinteles cum o institutie medicala de o asemenea anvergura să nu detină la baza adoptării hotărârii cu pretins caracter medical un real studiu medical si să se prevaleze ulterior de autonomia universitară pentru a acoperi o atare lacuna majoră.

În acest sens, nemotivarea actului administrativ reprezintă o cauză de nulitate a acestuia, întrucât obligația motivării actului reprezintă o cerință de legalitate, acceptată atât pe plan intern, cât și la nivel comunitar, constituind o garanție împotriva arbitrariului puterii publice, impunându-se mai ales în cazul actelor prin care se suprimă drepturi sau situații juridice individuale și subiective.

Motivarea unei decizii administrative nu poate fi limitată la considerente legate de competența emitentului ori la temeiul de drept al acesteia, ci trebuie să conțină și elementele de fapt care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar pe de altă parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate (CURTEA DE APEL BUCUREȘTI, SECȚIA A VIII.A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DECIZIA CIVILĂ NR.2973/10.09.2012, DOSAR NR. 4291/87/2011).

Sub aspectul motivării actului administrativ, Curtea Europeană de Justiție a reținut că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate motivarea măsurilor și de asemenea, să permită instanțelor efectuarea revizuirii actului, insuficiența motivării sau nemotivarea invocând nulitatea.

În același sens, în cauza C 509/1993 s-a reținut că o detaliere a motivelor este necesară și atunci când instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere întrucât motivarea conferă actului transparență, putându-se verifica în acest fel dacă actul este corect fundamentat.

Or, este cert că, în speța de față, institutia emitentă a actului supus anulării dispune de o putere de apreciere absolută în luarea masurilor care restricționează drepturi fundamentale, pe o perioada indefinită, în lipsa oricărei transparențe, a oricărui fundament, a oricărei transparențe

Se aflăm așadar în situația unui veritabil exces de putere, astfel cum acesta este definit de art. 2 lit n) din Legea contenciosului administrativ, dat fiind faptul că o atare masura stabilită unilateral și instituită în sarcina noastră de pe poziția dominantă a autorității publice, prin însăși depășirea atribuțiilor sale, prin încălcarea normelor .

A dispune funcționalitatea actului de munca si, totodată, educațional in aceste condiții discriminatorii reprezintă in mod cert o dovada a lipsei de proporționalitate de care a dat dovada organul administrativ care a adoptat prezenta decizie, de orice lipsa de raționament logic, sanitar, care ar fi putut sta la baza unei atare decizii, adoptând o hotărâre in avans, fără nici o justificare de natura sanitară.

Aceasta inseamnă a încălca grav principiul nediscriminării instituit prin art 5 din Codul Muncii,

Sediul general al materiei privind discriminarea este dat de Ordonanța nr. 137/2000 care privește regulile după care se pun în aplicare principiile de drept, respectarea dispozițiilor constituționale: art 1 alin 2 lit e pct i : Principiul egalitatii între cetateni, al excluderii privilegiilor si discriminarii sunt garantate in special ilf exercitarea)dreptului la munca

Emitentul acestui act normativ, Senatul UMF, înțelege să facă deosebiri între categoriile de cadre dicadactice si studenti prin prisma opțiunii de a se vaccina, restricționând grav dreptul la munca si la educatie a persoanelor nevaccinate, in conditiile in care nici macar la nivel de spital nu exista cadru legal care sa impuna obligativitatea vaccinarii/testarii etc.

Aceasta în condițiile in care, potrivit însăși strategia de vaccinare împotriva Covid 19, aprobată prin HG nr 1031/2020, in care vaccinarea este voluntară, deci neobligatorie. Dincolo de aspectul general benefic al vaccinului, foarte multe persoane din cauza convingerilor religioase sau a stării de sănătate nu pot recurge la măsura vaccinării și prin urmare sunt excluse de la toate acvitățiile educationale.

Mai mult decât atât, nu s-a dovedit că vaccinarea reprezintă o modalitate absolută de stopare a transmiterii acestui virus, solicitând astfel a se efectua o adresă către DSP și INSP în vederea comunicării situației exacte a persoanelor vaccinate și infectate cu Covid 19.

Nici testarea nu poate reprezenta o variantă viabilă, având un caracter extrem de costisitor. De altfel, nici situația testării nu are un caracter sigur sub aspect epidemiologic, fiind deja de notorietate că testele pot indica situații de falsă pozitivitate/ negativitate, și în această situație fiind necesară înaintarea unei adrese către DSP și INSP.

Dar, dacă ar fi să se asigure un control al situației epidemiologice se ridică problema testării întregului personal, vaccinat sau nevaccinat, pentru a nu ne afla astfel în situații discriminatorii.

Astfel, art. 34 din Constituție prevede că dreptul la ocrotirea sănătății este garantat, statul fiind obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei sau sănătății populației iar organizarea asistenței medicale, controlul exercitării profesiilor medicale și alte măsuri de protecție a fizice și mentale a persoanei se stabilesc prin lege.

Adoptarea unor astfel de constrângeri cu caracter discriminatoriu echivalează cu înlocuirea unei legi în acest sens cu o hotărâre universitară care să ia măsuri privitoare la obligativitatea vaccinării cadrelor didactice și studenților.

Aceste dispoziții din Hotărâre adoptate în regim de putere nu sunt conforme cu Ordonanța 137/2020 și cu Legea 55/2020, deoarece încalcă limitele competenței prevăzute de lege, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, stabilind alte măsuri pentru asigurarea rezilienței comunităților și pentru diminuarea impactului de risc decât cele la care se referă legea realizând o restrângere nejustificată a drepturilor cetățenilor prin depășirea scopului urmărit și propus de protejare a sănătății populației, stabilind discriminatoriu și cu atingerea drepturilor sau libertăților cetățenilor, activități la care pot participa doar o anumită categorie de cetățeni stabilind măsuri care nu sunt proporționale întrucât urmăresc substituirea printr-o astfel de hotărâre a unei legi privind obligativitatea vaccinării.

O atare situație de discriminare a fost transată în mod corect de către Curtea de Apel Cluj prin SC nr 166/07.06.2021.

Mai învederează în sprijinul susținerii comunicatul Sefului Departamentului pentru Situații de Urgență, Raed Arafat, care a declarat în mod expres că măsurile adoptate de Guvern privind gestionarea pandemiei de COVID-19 nu se aplică în cazul raporturilor de muncă, acestea putând fi decise doar în baza unui proiect de lege, și nu a unei hotărâri de guvern, cu atât mai puțin printr-o hotărâre de Senat.

De altfel, este de notorietate că nici la acest moment nu a fost votat proiectul de lege privind introducerea "certificatului verde" în cadrul raporturilor de muncă, proiect respins în Senat și nesupus dezbaterii Camerei Deputaților până la acest moment. Mai mult, discriminarea are în vedere și situația din centrul universitar Cluj-Napoca, raportat chiar la situația Universității Babeș-Bolyai, a Universității Tehnice și a universității de Artă și Design.

Este cert că un atare act administrativ interferează în mod grav cu legislația muncii.

În afara prevederilor legale incidente în materia discriminării, actul administrativ emis în condiții de nelegalitate modifică condițiile de muncă, procedând astfel la modificarea unilaterală a contractului individual de muncă.

Nu doar că subsemnatei îmi sunt impuse condiții absolut neindividualizate în cadrul contractului individual în ceea ce privește raporturile de muncă, dar, mai mult, acestea sunt modificate și cu privire la atribuțiile suplimentare care mi se impun. Astfel, actul administrativ care stabilește condițiile de participare la activitățile didactice atât pentru cadrele universitare cât și pentru studenți mă obligă la efectuarea trierii studenților în condițiile expuse. Acest aspect nu are nici o legătură cu atribuțiile din fișa postului, anexă a CIM, fiindu-mi astfel impuse atribuții suplimentare, străine de altfel de obiectul CIM.

Art 41 din Codul Muncii stabilește astfel, în mod imperativ, modificarea raporturilor de muncă doar cu acordul bilateral al ambelor părți contractuale.

Or, în cazul său nu este modificat contractul individual de munca prin semnarea unui act adițional privind modificarea condițiilor de munca.

Potrivit art. 9 teza a II-a din OUG nr. 57/2019 „Reglementările sau măsurile autorităților și instituțiilor administrației publice sunt inițiate, adoptate, emise, după caz, numai în urma evaluării nevoilor de interes public sau a problemelor, după caz, a riscurilor și a impactului soluțiilor propuse”.

Astfel, norma legală impune respectarea unui echilibru rezonabil între interesul public pe care autoritatea are obligația să îl reprezinte și drepturile sau interesele legitime private ce pot fi lezate prin conduita administrației.

Jurisprudența CJUE propune trei puncte de atins pentru trecerea testului proporționalității, acestea vizând: caracterul adecvat al măsurii adoptate, necesitatea acesteia și proporționalitatea în sensul său strict.

Prin întâmpinarea depusă în dosar pârâțul **SENATUL UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ FARMACIE "IULIU HAȚIEGANU" CLUJ-NAPOCA și UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE "IULIU HAȚIEGANU" CLUJ-NAPOCA** a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

Pe cale de excepție s-a invocat lipsa calității procesuale pasive a Senatului universitar cu motivarea că materia contenciosului administrativ are în vedere litigiile apărute între persoanele fizice sau juridice și autorității sau instituții ce exercită atribuțiile de putere. Prin urmare pentru ca un litigiu să poată fi dedus spre soluționare instanței de contencios administrativ potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004 a contenciosului vătamarea reclamată trebuie să fie consecința unui act administrativ emis/adoptat de o autoritate publică. Universitatea, iar nu Senatul universității funcționează ca autoritate publică fiind instituție publică de învățământ superior, cu personalitate juridică, parte componentă a sistemului de învățământ de stat din România, autonomă, cu caracter deschis.

Autonomia universitară este exercitată în condițiile asumării răspunderii publice.

Rolul component și atribuțiile Senatului Universitar sunt reglementate de Legea 1/2011 a educației naționale. Astfel, senatul universitar reprezintă la nivelul universității o structură de conducere, neavând personalitate juridică. Senatul universitar reprezintă comunitate universitară și este cel mai înalt for de decizie și deliberare la nivelul universității.

Cu referire la fondul cauzei se arată că Universitatea a adoptat măsurile contestate tocmai pentru că respectă dreptul constituțional la învățatură al studenților indiferent de ciclul acestora, și aceste măsuri sunt menite să asigure derularea în siguranță a stagiilor clinice din unitățile sanitare, unde fără o atare dovadă alternativă (vaccinal/testat/trecut prin boală) nu se permite accesul la patul pacientului, consimțământul pacientului este obligatoriu în cazul participării sale în învățământul medical clinic și la cercetarea științifică.

Hotărârea Senatului nr. 8 din data de 23 septembrie 2021 este motivată, atât în drept cât și în fapt, pe considerente legate de necesitatea prevenirii răspândirii infecției cu SARS-CoV-2, protejării studenților, pacienților, cadrelor didactice și personalului medical, în contextul prelungirii stării de alertă pe teritoriul României și în acord cu Legea educației nr. 1/2011, actualizată, respectiv art. 123, alin. I și 2 (privind autonomia universitară), Carta universității, art. 21 și 24 din Directiva Comisiei Europene 2005/36/CE și cu respectarea art. 34 din Constituția României - dreptul la ocrotirea sănătății.

Măsurile aprobate la data de 23 septembrie 2021 nu aduc atingere art. 9, teza II, OUG nr. 57/2019 deoarece s-a avut în vedere protejarea în mod adecvat și cu prioritate a sănătății membrilor comunității academice, a personalului sanitar și nu în ultimul rând, a pacienților.

Aspectele de sănătate publică intră, în principiu, sub incidența marjei de apreciere a autorităților naționale, care sunt cele mai în măsură să stabilească prioritățile, utilizarea resurselor și nevoile sociale. Marja de apreciere de care dispune statul este, în general mai largă atunci când trebuie să păstreze un echilibru între interese private și publice concurente sau drepturi protejate

Concluzionân, arată pârâții că măsurile dispuse prin actul contestat sunt adecvate, necesare și corespunzătoare scopului urmărit, iar Hotărârea Senatului nr. 8 din data de 23 septembrie 2021 este legală, aceasta fiind motivată atât în drept cât și în fapt, pe considerente legate de necesitatea prevenirii răspândirii infecției cu SARS-CoV-2, protejării, studenților, pacienților, cadrelor didactice și personalului medical, în contextul prelungirii stării de alertă pe teritoriul României și în acord cu Legea educației nr. 1/2011 actualizată, respectiv art. 123, alin. 1 și 2 (privind autonomia universitară), Carta universității, respectiv Directiva Comisiei Europene 2005/36/CE.

În drept, art. 205 Cod proc. Civilă, Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, Legea nr. 1/2011 a educației naționale și celelalte prevederi legale la care s-a făcut trimitere în cuprinsul întâmpinării.

Analizând cauza dedusă judecării raportat la argumentele părților, la prevederile legale incidente și materialul probator administrat instanța reține următoarele.

I. Starea de fapt

Având în vedere situația epidemiologică la nivel global și național, în vederea limitării efectelor pandemiei de COVID 19 și ținând seama de prevederile Ordinului comun al Ministerului Educației și Ministrului Sănătății nr. 5196/2021, Universitatea de Medicină și Farmacie “Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca a decis adoptarea unor măsuri organizatorice menite să sprijine atât studenții cât și cadrele didactice pentru continuarea în condiții de siguranță a activității didactice, fiind adoptată în acest sens Hotărârea Senatului nr. 8 din data de 23 septembrie 2021.

Conform prevederilor art. 1 al Hotărârii nr.8/2021 Senatul universității a hotărât următoarele:

“Aprobarea modului de desfășurare a activității didactice, la toate programele de studiu, pentru semestrul I, an universitar 2021-2022 cu participarea în scenariul 2 (Ordinul Comun M.E. și M.S. nr. 5196/1756/2021) cu prezența fizică și online, în funcție de specificul programelor de studiu, de infrastructură și de condițiile epidemiologice și a Planului de măsuri pentru organizarea activității în cadrul Universității de Medicină și Farmacie “Iuliu Hațieganu”, în condiții de siguranță epidemiologică pentru prevenirea imolnăvirilor cu virusul SARS- Cov-2, conform Anexei 1.”

Potrivit prevederilor cuprinse în Anexa nr.1 la Hotărârea nr. 8/2021 pentru desfășurarea activităților care presupun prezența fizică a studenților s-a decis participarea în sistem mixt-prezența fizică și online, în funcție de specificul programelor de studiu, de infrastructură și de condițiile epidemiologice. S-a stabilit, astfel, că la cursuri, la lucrările practice, la stagiile clinice, și la activitățile desfășurate în programul de masterat pot participa studenții vaccinați, cei nevaccinați dar trecuți prin boală, cei nevaccinați/trecuți prin boală dar care prezintă un test RT-PCR nu mai vechi de 72h; cei nevaccinați/trecuți prin boală dar care prezintă rezultatul unui test rapid nu mai vechi de 48 h. Pentru toți participanții s-a prevăzut obligația de a purta masca chirurgicală sau mască FFP 2 pe tot parcursul activităților. De asemenea, Universitatea s-a angajat la decontarea contravalorii testelor efectuate de studenții care au contarincații la vaccinare, stabilite de către comisia medicală de evaluare din cadrul universității, constituia în acest scop.

Decizia cu privire la modalitatea de desfășurare a activităților didactice în formatul prezentat în cuprinsul anexei nr. 1 a fost motivată pe considerente legate de necesitatea prevenirii răspândirii infecției cu SARS-CoV-2, protejării studenților, pacienților, cadrelor didactice și personalului medical, în contextul prelungirii stării de alertă pe teritoriul României și în acord cu Legea Educației nr. 1/2011, actualizată, respectiv art.123, alin.1 și 2 (privind autonomia universitară), actele normative în vigoare la data adoptării, privind prelungirea stării de alertă la nivel național și a celor vizând măsurile de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică respectiv pe baza rezultatelor mai multor studii științifice, enumerate în Anexa nr. 1-Preambul.

Instanța notează că reclamanta a formulat prezenta acțiune invocând încălcarea dreptului său la muncă, cu motivarea că la data adoptării actului contestat avea funcția de șef de lucrări la disciplina Microbiologie în cadrul U.M.F. Cluj-Napoca.

II. Excepțiile

Excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Senatul Universității de Medicină și Farmacie “Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca va fi respinsă ca neintemeiată instanța reținând că modalitatea în care a fost motivată excepția impune referiri și la capacitatea de drept administrativ în contextul unui raport juridic de drept administrativ.

Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că în materia contenciosului administrativ nu prezintă relevanță personalitatea juridică a autorității pârâte, ci capacitatea ei de drept administrativ, respectiv aptitudinea de a emite acte administrative în exercitarea unor prerogative de putere publică ori a unui serviciu public, în timp ce calitatea procesuală presupune existența unei identități între persoana reclamantului și cel care este titularul dreptului afirmat (calitate procesuală activă), precum și între persoana chemată în judecată (pârâtul) și cel care este subiect pasiv în raportul juridic dedus judecării (calitate procesuală pasivă).

În cauză, Senatul universității a adoptat actul administrativ contestat în exercitarea atribuțiilor sale legale, prin urmare este justificată calitatea sa procesuală pasivă în litigiul de contencios administrativ având ca obiect contestarea legalității actului astfel adoptat, nefiind relevantă, din această perspectivă, lipsa personalității juridice invocată în motivarea excepției.

Excepția rămânerii fără obiect a acțiunii a fost invocată din perspectiva faptului că punctul nr. 1 din Hotărârea nr.8 din 23 septembrie 2021 a Senatului Universității de Medicină și Farmacie “Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca a fost abrogat prin Hotărârea nr.1 din data de 27 ianuarie 2022 a Senatului UMF.

Cu privire la obiectul cererii de chemare în judecată instanța reține, cu titlu prealabil, că obiectul cererii constă în pretenția concretă a reclamantului în raport de pârât; obiectul trebuie să fie nu doar licit și posibil ci și determinat. Atât timp cât o astfel de pretenție poate fi identificată în cuprinsul acțiunii introductive, iar la data înregistrării cererii de chemare în judecată pârâtul nu răspunsese acestor pretenții apare cu evidență că, sub aspectul analizat, acțiunea civilă îndeplinea condițiile legale la data înregistrării sale.

În continuare se reține că instanța de contencios administrativ a fost sesizată printr-o acțiune având ca obiect cenzurarea legalității unui act administrativ, motiv pentru care în condițiile în care actul contestat nu a fost înlăturat din ordinea juridică împreună cu toate efectele sale, nu se poate susține în mod valabil că înlăturarea sa prin abrogare este de natură a conduce la lipsirea de obiect a cererii în anulare.

Instanța remarcă, de asemenea, că modalitatea în care a fost motivată excepția rămânerii fără obiect a acțiunii face necesară și o analiză a interesului reclamantei ulterior adoptării hotărârii de abrogare a actului contestat. Din această perspectivă se reține că reclamanta păstrează interesul procesual în soluționarea prezentului litigiu chiar dacă măsurile dispuse prin actul administrativ atacat nu se mai aplică ulterior adoptării Hotărârii nr.1 din data de 27 ianuarie 2022, în condițiile în care măsurile au fost în fapt implementate pentru o perioadă de timp determinată, astfel că persoanele asupra cărora măsurile dispuse au produs efecte juridice apreciate ca fiind vătămătoare au, în continuare, dreptul de a se adresa instanței cu acțiune în cenzurarea legalității actului care a generat aceste efecte. În privința reclamantei efectele actului contestat se produc în continuare, aceasta fiind vizată de o procedură disciplinară pentru nerespectarea măsurilor dispuse prin Hotărârea nr.8/2021 a Senatului U.M.F. Cluj-Napoca, iar la evaluarea profesională s-a luat în considerare nerespectarea de care reclamanta a masurilor de prevenție COVID 19 dispuse prin hotărârea contestată

În contencios administrativ, prin raportare la dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004, obiectul acțiunii este dat de acțiunea în anularea actului administrativ tipic sau asimilat, iar

lipsirea de obiect/interes a cererii de chemare în judecată reprezintă înlăturarea din ordinea juridică atât a actelor contestate cât și a efectelor produse de acestea.

Or, în cauză, instanța va observa că abrogarea actului administrativ contestat nu este de natură a influența în vreun fel efectele deja produse de acesta, astfel încât nu se poate aprecia, în mod valid, că acțiunea ar fi lipsită de obiect sau de interes de la momentul abrogării.

III. Fondul cauzei

Cu privire la fondul cauzei, instanța are în vedere că reclamanta, prin acțiunea formulată, susține în esență că Hotărârea Senatului Universității de Medicină și Farmacie “Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 10 și art. 11 din Regulamentul de organizare și funcționare a Senatului Universității, că actul contestat nu este motivat precum și faptul că dreptul constituțional la muncă este sever restricționat. Astfel, se susține că deși în România vaccinarea este voluntară, studenții, masteranzii și cadrele didactice din cadrul UMF Cluj au fost supuși obligației de a se vaccina pentru a putea participa la activitățile didactice din semestrul I al anului universitar 2021-2022. Alternativ, aceștia ar fi trebuit să suporte costuri semnificative pentru efectuarea de teste clinice, în condițiile în care rezultatele testelor era obligatoriu să fie prezentate cu ocazia participării la fiecare dintre activitățile didactice specifice fiecărui an de studiu.

Verificând respectarea cerințelor de formă ale actului administrativ contestat instanța reține că motivele de nelegalitate invocate de reclamantă sunt neintemeiate. Astfel, prin adresa comunicată prin email la data de 20.09.2021, ora 3:49, rectorul Universității, doamna prof. dr. Anca Dana Buzoianu, a invitat membrii Senatului Universității să participe la ședința din data de 23 septembrie 2021, ora 13:00, on-line, pe platforma Microsoft Office 365 “Teams”, la punctul 1 din ordinea de zi comunicată odată cu invitația fiind prevăzută “Aprobarea modului de desfășurare a activității didactice la toate programele de studiu în anul universitar 2021-2022”. Prezența membrilor senatului a fost înregistrată electronic, data, ora, minutul și secunda intrării acestora în ședința on-line fiind înregistrate automat prin intermediul aplicației electronice. Registrul de prezență coroborat cu listingul generat de aplicație atestă prezența unui număr de 35 dintre cei 43 de membri ai Senatului, fiind așadar respectat cvorumul de 2/3 din numărul membrilor, necesar pentru desfășurarea legală a ședințelor ordinare, conform art. 10 alin (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Senatului UMF Cluj-Napoca.

Cât privește desfășurarea on-line a ședinței Senatului, cu nerespectarea prevederilor art. 4 din Anexa nr. 2 la Hotărârea nr. 5 din 09.04.2020 a forului de conducere al U.M.F. Cluj-Napoca instanța constată că susținerile reclamantei sunt neintemeiate. Astfel, conform Procedurii operaționale pentru desfășurarea on-line a activității structurilor de conducere ale U.M.F. Cluj-Napoca, pe platforma Microsoft Teams din pachetul Office 365, ca măsură de prevenție, cu scopul reducerii rîcului epidemiologic de răspândire și infectare cu noul coronavirus, în vigoare începând cu data de 15.05.2020, data revizuirii revizuită la data de 15.05.2020, această modalitate de organizare a activității a fost reglementată pentru perioada stării de alertă, iar nu doar pentru perioada stării de urgență, cum neintemeiat a susținut reclamanta. Or, în data 23.09.2021 starea de alertă fusese prelungită la nivel național prin Hotărârea Guvernului nr. 932 din 9 septembrie 2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 10 septembrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, așadar, și din această perspectivă, hotărârea nr. 8/2021 se vedește legală.

Din perspectiva criticilor vizând nerespectarea termenului de 5 zile pentru convocarea ședinței ordinare și punerea la dispoziția membrilor senatului a ordinii de zi, instanța reține că nici unul dintre participanții la ședința ordinară din data de 23.09.2021 nu a invocat necunoașterea proiectelor înscrise în ordinea de zi sau alte neregularități ale procedurii de convocare, în unanimitate membrii exprimând un vot favorabil organizării activităților didactice conform „Scenariului 2” din propunerea Consiliului de administrație, astfel cum

acesta a fost descris prin art.1 si Anexa nr. 1 ale Hotărârii nr. 8/2021 contestată in cauză. De asemenea, in cauza de față nu se poate retine ca s-ar fi produs reclamantei vreo vătămare ca urmare a fixării datei ședinței cu nerespectarea termenului de 5 zile de la data convocării, conform prevederilor art. 10 din Regulament , care reglementează dreptul la informare al membrilor Senatului cu privire la ordinea de zi a sedintei ordinare, deoarece nu se poate argumenta existența unei legături de cauzalitate între vătămarea pretinsă de reclamantă si nerespectarea dreptului membrilor Senatului de a avea la dispoziție timp suficient pentru analizarea proiectelor cuprinse in ordinea de zi.

Procesul-verbal al ședinței din data de 23.09.2021 a fost, de asemenea, dupa la dosarul cauzei, fiind intocmit olograf si fiind insușit prin semnare de către Președintele Senatului – dl.profesor doctor Valentin Muntean, Rectorul universității – dna. profesor doctor Anca Dana Buzoianu, Șeful oficiului juridic- dna.Loredana-Iulia Szakacs si secretarul-șef al universității -dna Valeria Mureșan.

In continuare, in ceea ce privește criticile vizând nemotivarea actului administrativ contestat instanța reține că Hotărârea nr.8 din 23 septembrie 2021 a Senatului cuprinde o motivare suficientă pentru a răspunde exigențelor legale.

Este adevărat că motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, fiind o condiție de legalitate externă a actului, care face obiectul unei aprecieri in concreto, după natura acestuia și contextul adoptării sale, iar obiectivul său este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului. Astfel, motivarea urmărește o dublă finalitate; îndeplinește, în primul rând, o funcție de transparență în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu legal si întemeiat; permite, de asemenea, instanței să realizeze controlul său jurisdicțional, deci în cele din urmă permite reconstituirea raționamentului avut in vedere de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia.

În contextul în care motivarea unui act administrativ are două laturi esențiale, respectiv indicarea textelor legale aplicabile situației date precum și, în al doilea rând, indicarea împrejurărilor de fapt pe baza cărora s-a reținut aplicabilitatea acelor texte legale, din această perspectivă trebuie admis, ca regulă generală, că în special actele administrative individuale care sunt defavorabile unei persoane trebuie motivate, în contextul în care motivarea constituie o garanție contra arbitrarului administrației publice și numai aceasta face posibilă exercitarea efectivă a dreptului la apărare

Or, după cum reiese din cuprinsul actului contestat, Hotărârea nr.8/23.09.2021 a Senatului U.M.F. Cluj-Napoca conține o motivare, fiind întemeiată atât în drept cât și în fapt pe considerente legate de necesitatea prevenirii răspândirii infecției cu SARS-CoV-2, protejării studenților , pacienților, cadrelor didactice și personalului medical , în contextul prelungirii stării de alertă pe teritoriul României, cu referire la Legea Educației nr. 1/2011,actualizată si la actele normative in vigoare la data adoptării sale, care reglementau in domeniul strategiilor naționale de limitare a răspândirii virusului SARS-CoV-2, actele normative fiind enumerate in cuprinsul Cap.I-Prevederi generale din Anexa nr. 1 la Hotărâre. De asemenea, emitentul actului a motivat necesitatea aplicării mai multor modalități de prevenire a infectării cu referire la studii de specialitate realizate la nivel international care, in opinia sa, atestă că “ atunci când o combinație de strategii eficiente de prevenire este implementată și respectată cu strictete in mediul de învățare față in față, riscul de transmitere in cadrul școlii pare a fi mai mic sau echivalent cu riscul de transmitere in alte medii comunitare”. Criteriul epidemiologic privind rata incidenței cumulate la nivelul localității, respectiv numărul total de cazuri noi din ultimele 14 zile raportat la 1.000 locuitori, publicat pe site-ul Direcției de Sănătate Publică, a fost, de asemenea, avut in vedere de pârâtă la adoptarea măsurilor cuprinse in actul administrativ contestat, urmând ca scenariul de funcționare al universității pe parcursul anului universitar să fie actualizat săptămânal, cu referință la fiecare zi de vineri, prin raportare la criteriul menționat. Or, consultarea datelor statistice puse la dispoziție de autorități prin intermediul site-ului D.S.P.Cluj relevă că la data de 23 septembrie 2021 rata d e infectare la niovelul municipiului Cluj-Napoca era de 3,73 la

mia de locuitori, fiind înregistrată o creștere constantă a numărului de cazuri de îmbolnăvire în rândul populației, așadar măsura adoptată s-a bazat inclusiv pe criteriul obiectiv al analizei factorilor de risc.

În continuare, instanța reține că dreptul de apreciere al autorității semnifică posibilitatea de a decide asupra oportunității unei atitudini sau acțiuni concretizată ulterior în emiterea ori adoptarea unui act administrativ care prin efectele produse va interveni asupra realității înconjurătoare în sensul modificării acesteia, modificare ce ar trebui să fie întotdeauna în acord cu interesul general și cu respectarea drepturilor cetățenilor.

Cu alte cuvinte, oportunitatea vizează conformitatea actului administrativ cu necesitățile în continuă transformare ale societății, aceasta intrând în conținutul dreptului de apreciere al autorității publice. Ca regulă, actul administrativ emis în exercitarea unei puteri de apreciere pe care o are autoritatea publică nu poate fi anulat de instanța de contencios administrativ.

Cu titlu de excepție însă, în ipoteza în care dreptul de apreciere se manifestă cu exces de putere, aspectul oportunității devine parte a legalității, cerință de valabilitate a actului administrativ, astfel că instanța este îndreptățită să analizeze și acest aspect, fără a i se putea opune încălcarea principiului separației puterilor în stat.

După cum a arătat Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 3359/30.05.2005 pronunțată de Secția de contencios administrativ și fiscal, acceptarea excesului de putere fără niciun control al activității administrației este nepermisă într-un stat de drept care, potrivit art. 1 alin. 4 din Constituția României, revizuită, se organizează nu doar potrivit principiului separației puterilor (legislativă, executivă și judecătorească), dar și al celui al echilibrului acestora în cadrul democrației constituționale. Instanța supremă a mai arătat, în Decizia nr. 3165/21.06.2012 pronunțată de Secția de contencios administrativ și fiscal, că art. 2 alin. 1 lit. n din Legea nr. 554/2004 oferă o consacrare normativă a atribuției instanței de a examina conduita autorităților publice inclusiv din perspectiva modului de exercitare a puterii discreționare și încadrării în limitele marjei de apreciere conferite de lege, răspunzând imperativului menținerii unui echilibru rezonabil între interesul public și drepturile subiective / interesele legitime private care pot fi lezate prin acele administrative.

În susținerea acestei concluzii sunt chiar dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. n din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, care definesc excesul de putere ca fiind exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertățile cetățenilor.

Limitele excesului de putere reglementat expres de Legea nr. 554/2004 prin manifestarea dreptului de apreciere, așa cum s-a relevat mai sus, sunt determinate, pe de o parte, de încălcarea de către autoritate a normelor ce reglementează competența și, pe de altă parte, de încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

În cauza dedusă judecării, prin emiterea actului contestat pârâta s-a manifestat în concordanță cu atribuțiile sale legale precum și în limitele fixate de lege pentru exercitarea autonomiei universitare.

Astfel, instanța remarcă în mod esențial că potrivit art 5 alin (2) din Carta UMF “ Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca :

2) Principiul autonomiei universitare conferă Universității dreptul de a-și stabili misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile desfășurate, organizarea și funcționarea proprie, gestionarea resurselor materiale și umane, managementul didactic, științific, administrativ și financiar, precum și raporturile sale cu instituții similare din țară și din străinătate, cu respectarea legii.

Autonomia universitară este garantată prin art. 123 alin (1) și (2) din Legea educației naționale nr. 1/ 2011 .

Cât privește criticile reclamantei privind caracterul discriminatoriu al restrângerii dreptului la muncă , acestea sunt deopotrivă neîntemeiate.

A invocat reclamanta că prin măsurile dispuse prin actul contestat, cadrelor didactice care își desfășoară activitatea U.M.F. Cluj-Napoca, nevaccinate/ netrecute prin boală li s-au

impus condiții suplimentare pentru exercitarea dreptului fundamental la muncă, ceea ce prezintă un caracter disproporționat în raport de scopul urmărit.

Instanța reține că activitățile didactice reglementate prin Hotărârea nr. 8/2021 implică în principiu fie spații închise în care circulația aerului poate favoriza infectarea cu virusul SARS-CoV-2, aglomerări de persoane în care numărul participanților intensifică riscul de contractare a virusului respectiv spații închise (spitale, clinici, etc) în care crește riscul transmiterii virusului către persoane cu o condiție medicală precară, apte să dezvolte forme grave ale bolii pe fondul unor afecțiuni preexistente.

Măsura în care restricțiile stabilite prin Hotărârea nr. 8/2021 se pot dovedi eficiente în combaterea efectelor epidemiei de COVID-19 la nivelul instituției pârâte reprezintă un aspect de oportunitate, punând în discuție mijloace de reducere a interacțiunii sociale, prin participarea la anumite activități doar a persoanelor ce dovedesc o anumită formă de imunitate sau lipsa riscului de contaminare a altora.

De altfel, faptul că pârâții consideră că, în contextul datelor științifice de care dispun, atât prin observarea directă a epidemiei, cât și prin import de cunoștințe de la nivel internațional, riscurile de infectare cu virusul respectiv sunt semnificativ diminuate între persoanele vaccinate sau trecute prin boală se adresează marjei de apreciere a autorității , U.M.F Cluj-Napoca fiind mai bine plasată, prin prisma specialiștilor în medicină de care dispune, pentru a cântări justetea sau temeinicia unei informații în context științific, nefiind misiunea instanței de a clarifica diversele controverse științifice, sociale sau politice privind utilitatea instrumentelor folosite de universitate pentru limitarea efectelor pandemiei.

În egală măsură, câtă vreme persoana interesată nu demonstrează faptul că se află într-o situație medicală echivalentă sau identică aceleia în care se găsește, după caz, o persoană vaccinată sau o persoană infectată anterior cu virusul SARS-CoV-2, simplele afirmații privind posibilitatea de îmbolnăvire a acestor din urmă persoane omit, pe de o parte, perspectiva unui răspuns imunologic diferit în cazul acestora, respectiv consecințele prin prisma formelor diferite de boală determinate de virus (asimptomatic, forme ușoare / medii / grave de boală) sau a riscului de a deceda, dar și perioada în care o persoană rămâne contagioasă în absența unui răspuns imunologic prealabil îmbolnăvirii sale.

Totodată, câtă vreme nivelul de cunoaștere și înțelegere științifică a infecției cu virusul SARS-CoV-2 și a efectelor sale asupra ființei umane nu permite nici anticiparea modului în care fiecare persoană fizică va reacționa la îmbolnăvire și nici aplicarea unui tratament eficient cu rezultat de însănătoșire în orice situație, iar informațiile disponibile indică o rată de contagiozitate semnificativă, dată inclusiv de modul de transmitere a virusului (care proliferază în spațiile închise și aglomerate) nu apar a fi nerezonabile măsurile pozitive adoptate de pârâta Universitatea de Medicină și Farmacie “ Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca, scopul fiind de limitare a îmbolnăvirilor în rândul studenților, a cadrelor didactice, a cadrelor medicale din clinicile universitare implicate în actul de educație și nu în ultimul rând, a beneficiarilor actului medical care interacționează cu studenții în cadrul stagiilor de practică pe care aceștia le susțin în clinici și spitale.

Finalitatea actului contestat consistă, așadar, în asigurarea unor mijloace de limitare a efectelor virusului pandemic, fiind menite a reprezenta măsuri pozitive pentru protejarea drepturilor la viață, sănătate sau integritate fizică ale persoanelor aflate în exercitarea dreptului lor la muncă , a dreptului la educație respectiv a dreptului la asistență medicală, din perspectiva pacienților, în cadrul activităților didactice desfășurate de Universitatea de Medicină și Farmacie “ Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca , inclusiv drepturile fundamentale ale reclamantei.

Pornind de la premisa unei conduite administrative de bună-credință a Universității , scopul măsurilor contestate reiese a fi protejarea sănătății participanților la actul de educație, iar nu impunerea implicită a vaccinării acestora împotriva virusului SARS-CoV-2, astfel cum , în mod neintemeiat, susține reclamanta. Actul contestat nu are ca scop direct sau indirect instituirea obligativității vaccinării, din moment ce prevede alternative la această opțiune.

Instanța apreciază ca fiind relevante în cauză și considerentele cuprinse la pct 7 din Preambulul Regulamentului UE 2021/953 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2021 privind cadrul pentru eliberarea, verificarea și acceptarea certificatelor interoperabile de vaccinare, testare și vindecare de COVID-19 (certificatul digital al UE privind COVID) pentru a facilita libera circulație pe durata pandemiei de COVID-19, în care s-au reținut următoarele:

„Potrivit dovezilor științifice actuale, care continuă să evolueze, se pare că persoanele vaccinate sau care au avut un rezultat negativ recent la un test pentru depistarea COVID-19 și persoanele care s-au vindecat de COVID-19 în ultimele șase luni prezintă un risc redus de infectare a altor persoane cu SARS-CoV-2. Libera circulație a persoanelor care, potrivit unor dovezi științifice solide, nu reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea publică, de exemplu pentru că sunt imune și nu pot să transmită SARS-CoV-2, nu ar trebui să fie restricționată, întrucât astfel de restricții nu ar fi necesare pentru realizarea obiectivului de protecție a sănătății publice. În cazul în care situația epidemiologică o permite, libera circulație a unor astfel de persoane nu ar trebui să fie supusă unor restricții suplimentare legate de pandemia de COVID-19, cum ar fi testarea în contextul călătoriilor pentru depistarea infecției cu SARS-CoV-2 sau carantina ori autoizolarea în contextul călătoriilor, cu excepția cazului în care, pe baza celor mai recente dovezi științifice disponibile și în concordanță cu principiul precauției, astfel de restricții suplimentare sunt necesare și proporționale pentru protecția sănătății publice și sunt nediscriminatorii”.

Instanța admite că, în ceea ce privește contenciosul administrativ, acesta este, în principal, un contencios al actelor juridice, iar nu al faptelor juridice, dar nu este exclus, astfel după cum chiar Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 precizează, ca acțiunea discriminatorie să se materializeze într-un act (administrativ), în vreme ce dovedirea caracterului său discriminatoriu să constituie chiar motivul nelegalității acestuia. Pentru a exista o stare de discriminare este necesară existența unui tratament diferit (orice deosebire, excludere, restricție sau preferință) în raport de situații identice. Or, împrejurarea incontestabilă că efectele pandemiei de COVID-19 sunt diferite asupra unor categorii de persoane, din punct de vedere al vulnerabilității, justifică și tratamentul diferit, măsurile aplicându-se tuturor persoanelor și activităților desfășurate sub condițiile restrictive, cu respectarea echivalenței vaccinării, testării sau vindecării de infecția cu virusul SARS-CoV-2.

Pentru considerentele de fapt și de drept mai sus expuse și în temeiul art. 18 din Legea nr 554/2004 cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta **Ionescu Mihaela Ileana**, în contradictoriu cu pârâții **Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca** și **Senatul Universității de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca**, se vedește neîntemeiată și va fi respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului **Senatul Universității de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca**.

Respinge excepția rămânerii fără obiect a cererii de chemare în judecată.

Respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta **Ionescu Mihaela Ileana**,
cu domiciliul procesual ales la Cab av. Letitia Morar Mihaela și Adriana Lucia Buzgar și situat în Cluj-Napoca, Calea Dorobanților nr 14-16, scara A etaj 5, ap. 12, jud Cluj în contradictoriu cu pârâții **Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca** și **Senatul Universității de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca**, cu sediul în Cluj-Napoca, str Victor Babeș nr 8 etaj 6, jud Cluj.

Cu drept de recurs in termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se depune la Tribunalul Cluj.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei, astăzi, 5 mai 2022.

Președinte,
Maria-Francesca Bujor

Grefier,
Gabriela Bianca Pintican

Red. Tehnored.MFB/ 5 ex/14.10.2022

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO